

Plán na sobotu

Napsal uživatel Petr Doležal - Dollyk
Pátek, 04 Říjen 2013 09:20

Tak to byl teda úžasnej nápad, vzít ji s sebou. Fakt k nezaplacení. Místo abych si v klidu seděl u ohýnku a vopejkal buřtíky, sedím v zahradní restauraci penzionu Na vyhlídce, protože Jitka prostě v lese špinavýma rukama jíst nebude. Mám ji ale rád a za celou tuhle situaci si vlastně můžu sám.

Smyk mě taky pěkně vypek. Na poslední chvíli přijde s tím, že musí v sobotu do práce. Nikdy nemusel a zrovna zejtra jo. Měl jsem se na to vykašlat, strávit víkend u bedny a bejt v klidu. Bylo mě to ale blbý kvůli Jitce. Domlouval jsem to skoro půl roku, přesvědčoval ji, aby na to kejvla. A když se to povedlo, Smyk si zařídil výjimečnou šichtu, takže s vandru ve čtyřech, protože Smykova holka tím pádem taky nejela, se stala procházka ve dvou. A mně se to zdálo pořád přinejmenším romantický.

Nadšeně jsem jí vyprávěl, jak si lehneme k vodě a budeme si užívat. Tak jako za mlada, žádná rodina, děti a jen spousta času. Navíc ještě stará opuštěná rybářská chajda u rybníku Čerťák. Mělo mě varovat už to, že si s sebou nezbalila nic víc, než plážovou tašku s dekou a nafukovacím lehátkem.

Přesně v pět jsme společně nastoupili do vlaku, který s půlhodinovým zpožděním konečně vyrazil vstříc našemu dvoudennímu dobrodružství. Náš cíl neležel nijak daleko a přestupovat se muselo jen jednou. Jenže nebylo do čeho. Díky zpoždění nám ujel i poslední spoj. Dvacet kiláků bych do setmění ušel, jenže Jitka asi ne. Určitě ne v tom, co si obula. Kdybych se jí místo na prsa díval na nohy...

Hned se zajímala, kde teda jako budeme spát, a já jí řekl, že to mám už vymyšlený, ať si s tím neláme hlavu. Hrál jsem si trochu na pana tajemného, co umí vykouzlit kopec na úplný rovině. Asi to vzala jako součást mého plánu a rozhodla se nechat překvapit. Pravda ale je, že jsem věděl starou belu.

Na zahradní restauračku jsme narazili asi za půl hodiny. Smůla. Někdo jí postavil právě tam, kde jsem doufal, že bude hustej prvotřídní trampskej les. Měli jste vidět její výraz. Pořád se mračila a najednou z ní bylo sluníčko. Brala to za první z nekonečný řady překvapení, který jsem si pro ni pečlivě připravil. Snažil jsem se jí nalákat na svůj plánovaněj ohníček, ale co mi

Plán na sobotu

Napsal uživatel Petr Doležal - Dollyk
Pátek, 04 Říjen 2013 09:20

na to řekla, jsem už, myslím, psal. Pořád jsem neměl to srdce něco jí upírat.

Servírka k nám přišla a hned, jestli nejsme náhodou ti dva, co si včera telefonicky rezervovali pokoj. Odpálkoval jsem jí drsným čundráckým vtípem a poslal pro dvě piva. Jitka ale, že si dá radši dvojku vína.

Smyslně na mě mrkala. Ještě jednou jsem jí jasně vysvětlil, co obnáší spaní pod širákem, a že jsem včera nikde nic nerezervoval. Políbila mě a prej, jestli chci, aby tomu věřila, že mi teda věří. Nevěřil jsem jí.

V jídelním lístku jsem si moc nepočel. Měl jsem pořád chuť na toho opečeného buřta. Nakonec jsem si dal studenýho s voctem a cibulí.

Jitka si objednala tatarák. Kráva. Bude to jíst rukama, celá vod voleje, ale tady jí to najednou nevadilo. Koukám na ní, jak přežvykuje vypraženou topinku a zvedá se mi žaludek. Najednou mám všeho tak akorát.

...

Je sobota a já ji trávím úplně jinak, než jsem měl původně v plánu.

Mělo to bejt úžasný ráno. Vzbudit se po boku svojí lásky, přivítat den políbením a ohřátým kafem, možná s troškou rumu, aby nebylo hořký. Pak se vykoupat v rybníce a celej den si s ní koukat romanticky do očí.

To všechno mohla mít, kdyby mě brala jen trochu vážně. Když dojedla tu svojí syrovou sekanou, měl jsem v sobě na kuráž už třetího prcka. Ani se nedivila, že chodím tak často na záchod. Myslela asi, že zařizuju ten pokoj, kam jí unesu a jako zvíře znásilním.

Já jsem ale duše romantická, proto jsem nic nezařizoval a do poslední chvíle doufal, že půjdeme spát pod ten širák. Zaplatil jsem, zvednul bágl a vyšel před hospodu. Volala se smíchem, že bych toho tyátru už měl nechat, že všechno ví a čekala u recepcce.

Nějaký padouři přijeli bavorákem tak blízko ke schodům, že mně málem přejeli nohy. Vystoupil vytáhlej švihák a pomohl jí z auta. Měla dlouhý štíhlý nohy. Dost se k sobě měli. Tyhlety zálety. Každý je holt chce prožít podle svýho.

Sledoval jsem je skrz prosklený dveře. Došli ruku v ruce k pultíku, o který se opírala i ta moje a stále ještě se usmívala. Dobu se dohadovali s recepční, z které Jitka předtím vymámila klíče od pokoje. Určitě jí přesvědčila o tom, že jsem ten nejromantičtější hrdina a pokoj je náš.

Moc jsem nerozuměl, o čem se hádali, i když chvílemi dost hlasitě řvali. Recepční ukazovala prstem do knihy rezervací a na švihákovy doklady, Jitka si klíče hodila za košili, švihák jí tam začal šmátrat, aby je našel, Jitka ječela, recepční ji chytla za ruku a držela, nohatá slečna vrazila švihákovi facku, Jitka se nakláněla přes pultík a snažila se recepční vyškrábat oči, švihák konečně našmátral klíče v Jitčině podprsence, nohatá slečna vrazila facku Jitce, Jitka se vytrhla recepční a roztrhla nohaté slečně živůtek. Kroužek od klíčů se někde zasekl a Švihák je nemohl vytáhnout. Zabral, až Jitce uletěly všechny knoflíky od košile. Když zjistila, že jí podprsenka nesedí, jak by měla, dostal švihák další facku. Nohatá slečna sekala kolem sebe jako kočka a hosté z restaurace se pomalu začali do roztržky míchat.

Měl jsem nutkání to celé nějak ukončit, ale došlo mi, že se přímo královsky bavím.

Všechno nakonec vyřešil místní policajt, kterej hrál ve výčepu mariáš. Jitku, šviháka i nohatou slečnu odvezl na stanici a pak prej do chládku. Chtěl jsem jet s nima, ale Jitka na mě byla hrozně sprostá. Ať jí nelezu na voči, že se mnou skončila. Zkoušel jsem se jí napsat aspoň esemesku, ale odpověděla, že nadobro maže moje číslo.

Co mě zbejvalo? Na širák už jsem neměl náladu. Šel jsem za recepční, jestli bych si ten pokoj, co je zase volnej, nemoh na dnešek pronajmout. Byla ráda, že nepřijde o kšeft a já se dnes ráno probudil v čistých peřinách.

Plán na sobotu

Napsal uživatel Petr Doležal - Dollyk
Pátek, 04 Říjen 2013 09:20

Dopoledne jsem vlakem dojel domů a teď čumím na bednu. Kdybych nebyl blbej, zůstal bych tu rovnou a moh si celou tu věc odpustit. Smyk dobře věděl, proč mě nechal ve štychu. Jelikož jsem ale duše veskrze romantická a hlavně optimistická, vím, že všechno zlý je pro něco dobrý. Zbavil jsem se Jitky, o které má žena už začínala podle některých známek a narážek něco tušit. Jsem sice bez milenky, ale nic se nevyrovná tomu pocitu čistýho svědomí. A potom, čím dál víc si pohrávám s myšlenkou vzít na čundr k Čertáku i svou manželku. Pak bych měl teprv dost času na pořádněj trampskej život. _____

Petr Doležal - Dollyk

Trapsavec 2013